

A NOVA YORK pàg 14
L'estreta relació amb
la ciutat de la família
accidentada en helicòpter

SAMARRETA SOLIDÀRIA pàg 21
Laura Lanuza, d'Open Arms: "És un
orgull que dos equips del Bàsket
Almeda portin el nostre nom"

líniacornellà

12 anys

Abril 2025 · Núm. 138 · liniacornella.cat

Lola Índigo topa amb Balmón i cancel·la el concert a la ciutat

La promotora havia venut 20.000 entrades tot i no tenir els permisos per fer l'actuació al camp de l'Espanyol pàg 11

Foto: Línia Cornellà

Rescatant joves

Un any fent front a l'exclusió educativa amb la Fàbrica pàg 3

'MADE IN' CORNELLÀ

pàg 16
La ciutat celebra
Sant Jordi a la seva
manera amb la Jordiada

HABITATGE

pàg 10
Lliuren les claus dels pisos
socials de Soler i Cortada

ECONOMIA CIRCULAR

pàg 18
La botiga de Roba Amiga
celebra dos anys oberta

UNA CIUTAT UNIDA

pàg 10
Multitudinari i emotiu adeu
a l'exbatlle Frederic Prieto

A FONS

El passat esclavista de la metròpoli

Ni fets aïllats ni un 'negoci' d'uns quants: els experts narren la història pàgs 12 i 13

'CULTURA B'

Transformar un barri des d'un altell

L'Haltell promou treballs socials i de memòria sobre un barri hospitalenc pàg 20

BONES XIFRES

Millora la qualitat de l'aire a la ciutat

L'Ajuntament ho atribueix a les mesures que ha pres per pacificar el trànsit pàg 10

La idea més important en publicitat és innovar; generar una picor i després oferir una loció calmant

(Don Draper, Mad Men, temporada 2, capítol 3)

Don Draper no existeix. És un personatge de ficció d'una de les millors sèries de televisió. Però el que presentem avui sí que existeix. Per innovació entenem la introducció de noves maneres de dissenyar, produir o vendre béns o serveis. Bàsicament significa crear un canvi positiu en l'estat de coses existent o, en relació amb el significat literal de la paraula, alterar l'ordre de les coses establertes per fer coses noves. Una nova agència de publicitat és innovar? Sí, perquè som la primera agència de publicitat metropolitana de proximitat, orientada només al petit comerç. Perquè volem impulsar les vendes dels seus singulars negocis. Exportar el talent creatiu al món local. Acompanyar-los en la digitalització de les seves botigues. Introduir-hi de manera pràctica i ètica la Intel·ligència Artificial. I fer-ho amb l'impuls del català com una eina per vendre més i millor. **Neix Barcelona Difusió.**

Una fàbrica a tota màquina

» Amb la Fàbrica, un taller inaugurat fa un any, el Llindar amplia la seva capacitat formativa
 » La fundació celebra dues dècades de formació per a joves i de lluita contra l'abandonament escolar

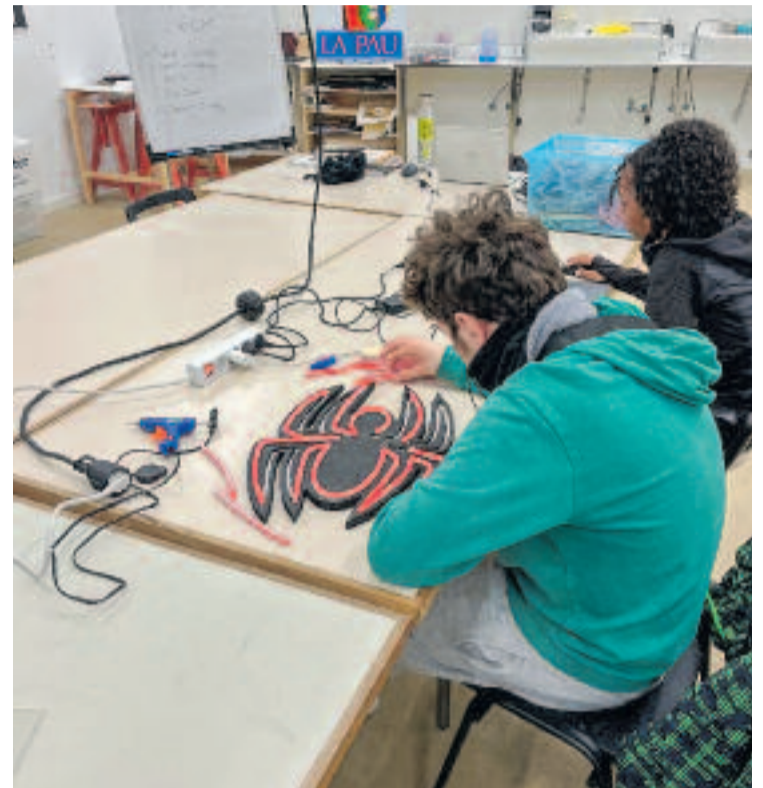
Roger Jiménez
CORNELLÀ

Cartabó. *Chest of skills*. Aquests són els noms de dos dels projectes actuals més rellevants de la Fàbrica, l'espai del Llindar que fa un any va ser inaugurat a Cornellà, a poca distància del parc de Can Mercader, on l'esmentada fundació va obrir vuit anys enrere l'aula-taller, encara en actiu per a l'alumnat més petit procedent dels instituts de la ciutat, del Baix Llobregat i d'altres poblacions de la província de Barcelona. "Aleshores, durant els primers temps, eren només vuit estudiants i ara n'arriben a passar per aquí dos-cents", explica de manera molt il·lustrativa a *Línia Cornellà* Jordi Marimon, coordinador juntament amb Mònica Fernández dels tallers de l'entitat dirigida per Begonya Gasch.

L'exponencial evolució del nombre d'alumnes és prou representativa del creixement de la fundació, que tot i els canvis quantitius manté la mateixa essència i la mateixa idea amb què va néixer 20 anys enrere: oferir una formació professional alternativa a la reglada a joves de la comarca de 16 a 25 anys que, per diferents motius, han quedat fora del sistema educatiu i que ara s'han acollit al Programa d'Adaptació Curricular.

Lluiten per aprofitar una nova oportunitat de reenganxarse als estudis, per tornar a pujar al tren de la vida professional i laboral del qual en algun moment de l'encara seva curta existència havien baixat. I troben en els professionals del Llindar docents i educadors que els ensenyen com fer-ho, però sobretot també companys de viatge que

Alguns dels alumnes de la Fàbrica. Fotos cedides

els acompanyen a l'hora de construir la seva identitat com a aprenents i els guien en el seu camí de retorn al sistema educatiu.

QUÈ ÉS LA FÀBRICA?

"Una eina educativa per repensar els continguts acadèmics, que es pot traduir com un espai de fabricació digital on els joves troben una aplicació pràctica de les matèries amb les quals abans potser s'ennuegaven i no assimilaven". D'aquesta manera defineix Marimon la Fàbrica, on actualment s'està dissenyant i fabricant l'esmentat Cartabó, un prototip de joc físic que tindrà una finalitat educativa per a infants de més de vuit anys i que forma part d'un projecte d'innovació que depèn del Ministeri d'Educació i que s'està treballant de manera conjunta amb

dues escoles basques, una de Tarragona i una consultoria ambiental gironina, ens explica el coordinador en un despatx de la Fàbrica, pràcticament buida el dia de l'entrevista.

Tant aquest projecte com el 'Chest of skills' -tresor o cofre d'habilitats, en anglès- són iniciatives "d'ecodisseny i codisseny", especifica Marimon, en relació amb el compromís del Llindar amb el disseny ecològic i cooperatiu, que en el segon dels projectes citats també implica treballadors de la Fageda, la cooperativa de la Garrotxa que produeix làctics. "I ha estat seleccionat com un dels millors vuit projectes europeus de fabricació digital per la fundació Orange", subratlla el coordinador amb orgull.

El mateix orgull de poder dir en veu alta que un dels alum-

nes ha començat a treballar recentment, que en definitiva és l'objectiu final de tot el procés formatiu i d'acompanyament en

DUES DÈCADES CONTRA L'EXCLUSIÓ ESCOLAR

► El Llindar, l'escola de noves oportunitats que té com a objectiu evitar l'abandonament escolar, fa dues dècades que orienta i acompanya a prop de cinc mil alumnes d'instituts de la ciutat i la comarca, amb actuacions educatives incloses al Programa d'Adaptació Curricular.

la inserció professional i laboral de joves que no ho han tingut fàcil, i que a la Fàbrica han trobat el seu espai i la motivació per for-

mar-se i aprendre un ofici. "Aquí ens donen noves oportunitats de formació per a joves que ja no teníem opcions dins del sistema educatiu ordinari", agraià un any enrere en Xisco, antic alumne i formador en creació digital de joves alumnes, com la Noelia, que reconeixia haver recuperat la motivació amb els tallers d'electricitat o de cuina.

Els aprenentatges es poden aplicar a la resta d'itineraris formatius del Llindar, com restauració, imatge personal o automoció, afegeix Marimon. "A la Fàbrica hem creat itineraris formatius a partir de la realitat professional", remarca Marimon. Una nova oportunitat per pujar al tren de la vida laboral que troben al si d'una organització que reivindica el reconeixement del seu model dins del sistema educatiu i professional.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniacornella

La lupa

La cara fosca del 'burnout'

per Ester Safont, docent

Foto: Pexels

El *burnout* s'ha convertit en una epidèmia silenciosa que afecta cada cop més treballadors en sectors essencials com la sanitat i l'educació. Es tracta d'una síndrome d'esgotament físic i emocional provocada per l'estrès laboral continuat, que mina la motivació, la salut i impacta tant en els professionals com en la qualitat del servei que ofereixen. No és només estar cansat; és perdre les ganes, sentir-se desbordat i acabar desconnectant emocionalment. Però més enllà de les condicions laborals adverses, hi ha un problema estructural encara més preocupant: la sobrecàrrega recau de manera sistemàtica en els treballadors més competents, seguint una lògica perversa que premia la mediocritat i castiga l'excel·lència.

Segons un estudi de *Medicina de Família – SEMERGEN* (2023), un 12,4% dels sanitaris a Espanya pateixen un alt nivell de cansament emocional i un 44,5% experimenten una baixa realització personal. En el cas dels oncòlegs, el 57% presenten signes d'esgotament i un 38% es plantegen abandonar la professió (*Cadena SER*, 2024). En educació, la situació és igual de crítica: un 74% dels docents declaren estar emocionalment abatuts (*Revista Electrónica Educare*, 2023). "Els mestres hem passat de ser docents a convertir-nos en gestors de burocràcia absurda", denuncia Verónica Maireles, professora d'anglès a Catalunya (*El País*, 2024).

Aquesta manera de procedir no és fruit de l'atzar, sinó d'una cultura laboral tòxica que es retroalimenta. Les estructures de poder, en molts casos, premien la submissió i castiguen l'excel·lència. En entorns polítics i laborals, és freqüent veure com els lideratges mediocres es desprenen de les persones més capacitades per evitar ser qüestionats. L'expert en lideratge Alberto González Pascual ho expressa de manera contundent: "Un bon líder ha de veure els seus empleats no com són, sinó com el seu màxim potencial. Però en massa organitzacions, liderar és només una qüestió de mantenir l'*statu quo*" (*Cadena SER*, 2024). Hauria de ser precisament a la inversa: els que assumeixen la màxima responsabilitat haurien de recolzar-se en persones vàlides, que aportin i ajudin a formar un bon equip, i no pas mirar-les com a possibles rivals que posen en perill la seva condició de poder. Hem de fugir de les decisions unilaterals que es prenen sense consciència del que és millor per al sector en qüestió únicament per preservar el poder i l'autoritat.

Les conseqüències d'aquest model són devastadores. La qualitat del servei es deteriora i es perpetua un sistema en què els millors acaben marxant o, en el pitjor dels casos, emmalaltint. Si la societat no comença a reconèixer i a protegir els més capaços, correm el risc que les professions essencials quedin en

mans de persones cada vegada menys preparades. És per això que el *burnout* no és només un problema individual; és un símptoma d'un fracàs col·lectiu que ens hauria de preocupar molt més del que ho fa.

Malauradament, aquest fenomen no només afecta la feina, sinó que s'estén a tots els àmbits de la vida. La manca de suport psicològic i l'estigmatització de la salut mental fan que molts professionals evitin demanar ajuda, agreujant el seu deteriorament emocional. L'estrès laboral no es queda a la feina: desestabilitza les relacions personals i l'entorn familiar, mentre que el cost econòmic de l'absentisme i de la baixa productivitat recau sobre tots nosaltres. A més, el concepte de vocació sovint esdevé una arma de doble tall, utilitzat per justificar sous baixos i una sobrecàrrega insostenible. I per si això no fos prou, la invasió de l'espai personal amb correus i trucades fora d'hores laborals impossibilita la desconexió, convertint el descans en un luxe inaccessible.

Malgrat tot, hi ha alternatives reals: empreses i institucions que han apostat per models més humans han aconseguit reduir l'estrès i millorar la qualitat de vida dels seus treballadors. És urgent impulsar polítiques laborals efectives i reforçar el paper dels sindicats per garantir un entorn laboral saludable. No podem permetre que el talent i la vocació siguin sinònims d'explotació.

Aquí es piula

Tuits en paper

@AJEnric

Les Homilies d'Organyà no són el primer escrit en català. Ara resulta que els Greuges de Caboet són anteriors. És un inventari de queixes de les ofenses i danys que els vassalls havien fet a Guitard Isarn, el seu senyor feudal. Els catalans fent plorar els rendistes des de 1105.

@marcarza

Acabar amb el lloguer d'habitacions sembla una bona idea, fins que els milers de persones que viuen en habitacions de pisos compartits –perquè ara mateix no hi ha pisos per a tothom– es quedin al carrer. De vegades, la política de les bones intencions la carrega el dimoni.

@quadern_tactil

Barcelona és una ciutat on els que hi tenim les arrels sembla que no hi podem arrelar, mentre que aquells que poden permetre's arrelar-hi, en canvi, no volen saber-ne res de conèixer les arrels. Per això el meu veí danès, suposo, em saluda sempre dient *good morning*.

@alexsnclmnt

L'alta velocitat a Extremadura és més a prop. Es fan proves entre Càceres i Plasència. Crear un AVE entre Càceres (96.000 habitants) i Plasència (39.000 habitants) equival a una línia entre Cornellà i Lloret de Mar. Mentrestant, Barcelona i València encara no tenen aquesta connexió. Prioritats.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia i Cultura B: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Director d'Espai Línia: Andreu Asensio
Directora Editorial d'Orgull: Mar Sifre
Directora d'Art i Nous Formats: Marga Moreno

Subdirector d'edicions Línia als districtes de Barcelona i de Cultura B: Albert Ribas
Subdirector d'edicions Línia a l'àrea metropolitana de Barcelona: Francisco Javier Rodríguez
Subdirectora de Digital: Anna Corbatera
Línia: Laura Santos, Guillem Francàs i Raül Martí-nez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Bar-

celonès Nord), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports) i Pau Castellote (xarxes)
Cultura B: Joana Justícia
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

La Fàbrica és un taller inaugurat per la Fundació El Llindar fa un any a Cornellà que dona noves oportunitats a joves de la ciutat i de la comarca que queden fora del circuit educatiu reglat. A més, enguany la fundació celebra 20 anys d'història.

pàgina 3

El Llindar

El Mediterranean Diving Show, el Saló de la Immersió, ha celebrat la 25a edició a la Fira de Cornellà amb èxit d'assistents i de marques del sector presents. Amb tot, la ciutat ha tornat a ser, un any més, l'epicentre europeu del submarinisme.

pàgina 14

Saló de la Immersió

La Jordiada ja està a punt per omplir la ciutat de festa, tradició i literatura. Així és com Cornellà celebra Sant Jordi, amb un programa que enguany retrà homenatge a la figura de l'escriptor, periodista i polític Paco Candel.

pàgina 16

La Jordiada

El + llegit

líniacornellà.cat

- 1 **L'estreta relació del pare mort en l'accident d'helicòpter a Nova York amb la ciutat**
- 2 **Una dona en estat crític per un incendi en un pis de Cornellà**
- 3 **Lola Índigo acusa Balmón de no deixar-li fer el concert del juliol al camp de l'Espanyol**
- 4 **Més detinguts per la batalla campal per motivacions polítiques entre ultres a Sòria**
- 5 **Venien cocaïna i marihuana a un pis de Sant Ildefons**

Safata d'entrada

Latcho drom

per Francesc Reina

Foto: Jordi Bedmar/Govern

"Humanitzem el que ens passa a còpia de parlar-ne, i en fer-ho aprenem a ser humans."
Hannah Arendt

Hi ha pobles que no desapareixen, reben el seu llegat a través del llenguatge, mitjançant les lleis, les tradicions, les institucions o l'acceptació de formes d'autoritat (pròpies i externes). Un equilibri delicat entre les necessitats i els interessos. Tanmateix, moltes cultures han pogut aixecar-se sobre les ruïnes malgrat la crueltat dels seus dominadors, transmetent a les seves generacions els codis més savis per així adaptar-se als requisits dels entorns.

Ara per ara, a molts indrets no és permès que els conflictes atemptin contra la dignitat humana i el dret dels pobles. No obstant això, assolim reptes que requereixen un tacte especial, una major reflexió en la recerca de solucions, més intel·ligència social, amb prudència en aplicar la llei al peu de la lletra: per exemple, quan es tracta d'organitzar la convivència. Arraconar els estigmes, identificar allò bo (no només allò dolent), tenir cura dels

missatges, sense ingenuïtats ni excessos... Informar amb rigor i compromís col·lectiu per fer les coses correctament.

Per jutjar és important no sotmetre'ns a preferències ni conveniències emocionals, caldrà atendre les circumstàncies sense deixar-se dur per la pressa dels fanatismes, analitzar tots els angles, avantatges i inconvenients, antecedents... Tot-hom és influenciable -cal acceptar aquesta realitat- doncs no sempre estem en condicions d'opinar bé, de saber distingir la veritat davant d'altres maneres de pensar. La bona notícia és que els escrúpols no són permanents: hem de dubtar dels prejudicis. Es pot aprendre a canviar amb criteris que orientin les decisions, perquè debatre vol dir discernir, no atacar.

La història de les ideologies acostuma a caminar per una passarel·la nodrida d'errors, sovint suggereix que qui per-

segueix el poder acaba perdent sentiments d'empatia i generositat, condueix a naturalitzar la discriminació limitant la llibertat d'expressió, normalitzant la marginalitat, emprant polítiques més publicitàries que efectistes, confonent la solidaritat amb la satisfacció d'egos narcisistes.

Conviure en pluralitat exigeix desenvolupar fórmules de gestió que sàpiguen combinar els interessos legítims (prou variats) amb una mirada neta, per molt que ens incomodi -consensuant o discrepant- que permeti cultivar l'art de la conversa, una pedagogia del diàleg que respecti (també limitant) els esquemes morals de cada grup o individu.

El 2025 ha estat declarat l'Any del Poble Gitano a l'Estat espanyol. El reconeixement d'aquesta ocasió suposa prosseguir un viatge que avanci cap a quotes més altes de democràcia.

Línia Cornellà no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#PapaFrancesc

#SantJordi

#Trump

@xaviertrias: Amb el traspàs de Francesc mor el Papa dels pobres, de la pau, protector dels més vulnerables. Ha fet coses que no havia fet mai cap Papa. Descansi en Pau.

@gencat: Sant Jordi sempre és un dia per regalar cultura, per sentir-la i per viure-la. Per descobrir noves històries o per començar-ne de noves.

@DavidJimenez: Harvard rebutja les exigències de Trump de perseguir el suposat antisemitisme al campus i d'eliminar l'ideari woke. Així demostra per què és la millor.

Mirada pròpia

Pensem-ho i triem consum de proximitat

per Josep Xurigué, doctor en Ciències Polítiques (UAB) i professor col·laborador de Govern Local i Innovació (UOC)

El consum de béns i serveis és una part imprescindible de les nostres vides i ha esdevingut, també, una forma de cultura i de relacionar-los amb un fort impacte en la fisonomia que prenen els nostres carrers i places; els barris i municipis on habitem. Així, podem distingir entre espais centrals de l'urbs, amb petjada global, on s'exposen les insígnies internacionals del comerç, de la moda i de l'equipament de la persona, i els espais locals: els barris on vivim i on marques arrelades duen el cognom dels nostres botiguers i paradistes. Tot plegat són paisatges urbans i comercials diferents que no haurien de segregar la ciutat.

Destinem una tercera part de la nostra renda a consumir els béns i serveis que necessitem per viure. El consum és, per tant, una activitat rellevant que té un fort impacte en l'estructura de valors, econòmica, urbanística i cultural de la nostra societat local, metropolitana, catalana i europea. Té un impacte en les respostes que donem als reptes del nostre temps: quina globalització, europeïtzació i urbanització volem? Com lluitem contra el canvi climàtic? Volem una economia productiva sòlida, amb negocis familiars i oficis especialitzats?

La resposta a aquestes i a d'altres preguntes també és a les nostres mans com a persones consumidores. Cada dia fem múltiples actes de consum. Sovint automatitzats. Tanmateix, que sigui un acte quotidià i recurrent no treu lloc a la necessitat d'aturar-nos un instant i avaluar les alternatives que tenim i el fort impacte agregat que tenen les decisions que prenem, en nosaltres i en la vida col·lectiva. Conduïxen les xarxes socials les nostres decisions de compra a cop d'algoritmes o les conduïm nosaltres guiats per la nostra consciència? Entre el consumisme i el *consumerisme* hi ha tota una gradació de respostes a donar.

El dia 15 de març celebrem el Dia Mundial de les Persones Consumidores. Per tant, un dia que ens ateny a milers de milions d'humans que habitem el planeta. Per ser justos, hauríem de descartar una bona pila de milions de persones que viuen en condicions precàries, sense accés als béns i serveis essencials, enmig de les guerres o dels estralls climàtics en diferents regions del globus.

Tanmateix, com deia el president John F. Kennedy en un discurs pronunciat el 1962, tots som persones consumidores. Per tant, som molts els que podem fer un bar-

ri i una ciutat millors cada dia des del poder que alberguen les nostres decisions de compra. Kennedy obria una nova dimensió dels drets econòmics. En el mateix discurs, va plantejar quatre drets fonamentals de les persones consumidores: a la seguretat dels productes i serveis, a una informació veraç, a elegir i a ser escoltades en les reclamacions i greuges. Drets que troben en la proximitat un espai propici per ser garantits amb la professionalitat dels comerços amb ofici.

Un comerç i un consum de proximitat que ens interroga. Militem en un consum de proximitat que afavoreixi la vida de la nostra comunitat? Amb els nostres pastissers, forners, xarcuters, ferreters, restaurants a prop de casa... Comprem a les parades del mercat i alimentem unes cadenes de subministrament més àgils i curtes que s'inicien en els pagesos del nostre país? Donem un nou alè als oficis que guarden els sabors i la memòria de la nostra cuina? Per qui i en quines condicions estan fabricades les peces de roba que vestim?

Foto: AJ. de BCN

No vivim en un món ideal ni som éssers exclusivament racionals. Les nostres decisions de compra estan afectades per emocions, desitjos i, de manera destacada, per l'evolució salarial en els darrers lustres: per la renda de la qual disposem. Necessitem formació, educació i inversió en la nostra economia i en les generacions més joves per fer-la més intensiva en coneixement, per generar més valor i valors afegits i per augmentar la productivitat i la competitivitat. Obtenir millors salaris pot contribuir a construir un model més ètic i conscient de consum.

Com demostren alguns industrials catalans de la moda, un jersei elaborat amb llanes reutilitzades i seleccionades pot durar molts més anys per la seva qualitat. I malgrat tenir un preu superior, des de tots els punts de vista serà més eficient que un jersei de preu baix, d'origen remot i poc ètic, amb un cicle de vida molt reduït i accelerat per col·leccions hiperefimeres, amb un preu, això sí, molt baix.

El consum de proximitat és l'altra cara del comerç de proximitat. Iniciatives pioneres i capdavanteres com el Defensor del Client de Barcelona Comerç, amb Luís Álvarez al capdavant, fan pedagogia de la necessitat de tenir com a infraestructura metropolitana del dia a dia una poderosa xarxa de comerços i de persones consumidores de proximitat, conscients dels seus drets i deures. Un fort teixit associatiu de comerç i de consum també és democràcia social, econòmica i, al capdavant, política, de baix a dalt, en acció. Als drets polítics els corresponen uns drets socials, econòmics i culturals que cal exercir.

Democràcia en acció és el lema del Parlament Europeu davant d'un món de desinformació, de *fake news* i d'extremismes on la llei del més fort torna a rivalitzar amb un món regulat pels drets i deures. Un món on la riquesa i la producció es concentra en grans grups, molt vinculats a la financerització de l'economia i als gegants tecnològics i on drets i deures (de les persones consumidores) corren el risc d'afeblir-se. Qui no s'ha sentit im-

potent en diàlegs robotitzats, sense fi, o amb centres deslocalitzats després de patir incidències en determinats serveis?

Hi ha un altre món que comença en les nostres decisions quotidianes. En els comerços i mercats dels barris on vivim, on arremem i on quedem vinculats pels afectes dels nostres. Per la confiança. No són espais de consum freds, sense ànima. Són llocs amb significat, on ens coneixen i on hi ha generacions a les dues bandes del taulell.

El 15 de març, com a Dia Mundial de les Persones Consumidores, també té un vessant pedagògic d'una ciutat més educadora per a les noves generacions. Per a uns adolescents que són vulnerables com a persones consumidores, assetjats per unes xarxes socials on les marques globals –amb eines i continguts de laboratori– poden alterar els seus equilibris emocionals i els inciten al consum de productes cars que no necessiten per ser feliços. No són els models ni les referències que necessiten els nostres fills i filles.

De manera silenciosa i sovint inconscient, els nostres actes de compra esdevenen veritables actes polítics. Actes que, de manera agregada, modelen la forma i el fons de les nostres ciutats i del nostre país en una direcció o en una altra. Pensem-ho bé!

Les millors perles

El cartell d'un bar de Solsona amb les ofertes de l'esmorzar s'ha fet viral per tenir faltes d'ortografia mai vistes. Diu "jet" en comptes de llet, "su troncha" en comptes de suc de taronja i "hermosa de froquilla" en comptes d'esmorzar de forquilla.

Una noia va demanar, en un McDonald's de Barcelona, 100 hamburgueses a les dues de la matinada per fer-se viral i aconseguir seguidors. L'acte va empenyar tant el personal que la jove ha acabat perdent seguidors.

El cantant mallorquí Xavier Bofill va decidir tancar-se 13 dies en un aparador en ple centre de Madrid i viure allà, mentre tothom que passava pel carrer podia veure què feia. El seu objectiu era aprendre a estar sol, i s'ha fet viral.

El casament sempre és un moment per recordar, menys per als dos nuvis virals que van acabar plens d'arròs després que els seus convidats els en tiressin amb pales. Les seves cares eren de dolor, no de felicitat.

Maria Pratdesaba/ACN

LA FOTO

Juvé & Camps

El valor d'obrir camí

www.juveycamps.com

La clau

Hauria d'haver lluitat més per casa meva

per Helena Afrodita, membre de la PAH de Barcelona

Foto: ACN

A Espanya, com a la lletra de *Lo que le pasó a Hawaii* de Bad Bunny, també s'està escrivint una història de desarrelament. La llar deixa de ser un refugi i es converteix en un privilegi inaccessible. Els fons d'inversió, els bancs i els grans tenidors apugen els preus dels habitatges a nivells impossibles, expulsant-ne famílies, estudiants i gent gran.

"*Quieren quitarme el río y también la playa*", canta Bad Bunny. A ciutats com Madrid, barris tradicionals com Lavapiés o Malasaña han estat transformats per habitatges turístics i grans inversions estrangeres. Els lloguers han pujat tant que molts habitants de tota la vida s'han vist obligats a abandonar la ciutat. A Barcelona, el problema encara és més greu. Amb una oferta limitada i una demanda disparada pel turisme i els *expats*, els preus superen els ingressos dels residents locals. A Màlaga, el turisme de luxe ha desplaçat famílies, convertint el centre històric en un aparador per a visitants. Aquest fenomen no només afecta les ciutats, sinó també les persones, despullant-les de la seva identitat i dels espais on desenvolupen les seves vides.

Fora de la península, la situació també és alarmant. A Puerto Rico, els incentius fiscals han disparat els preus, deixant molts locals sense accés a l'habitatge. Aquest desarrelament econòmic i cultural ha transformat barris sencers, prioritzant els interessos dels inversors estrangers per damunt de les necessitats de la població local. A les Canàries, molts habitatges s'han convertit en apartaments vacacionals, reduint-ne dràsticament la disponibilitat per als residents. Famílies senceres es veuen obligades a traslladar-se a fora de les illes o a viure-hi en condicions precàries.

A les Balears, el turisme de luxe ha transformat les illes. Moltes persones viuen en furgonetes, com a la pel·lícula *Nomadland*, mentre professors i metges que hi són destinats per oposició no poden trobar-hi habitatge assequible. Això afecta també serveis bàsics com l'educació i la sanitat, generant desigualtats en regions on la població local ja afronta una precarietat creixent. Aquesta situació, lluny de ser transitòria, s'agreuja amb la falta de regulació i la incapacitat dels governs locals de prioritzar els residents davant les demandes del mercat turístic.

La gentrificació no només afecta les persones. També desdibuixa les ciutats, fent-los perdre la seva perso-

nalitat i la seva idiosincràsia. Barris plens de vida local i de costums són reemplaçats per cadenes globals com Starbucks, McDonald's o Zara. A més, festes populars com les de Gràcia, les Falles, els *Sanfermines* o la *Tomatina* es veuen saturades de turistes, dificultant que els ciutadans en gaudeixin. Aquest excés col·lapsa transports i serveis, transformant les celebracions en esdeveniments irreconeixibles. En paral·lel, l'auge del turisme massiu posa en perill els idiomes locals, com el català, el basc o el gal·lec. Així, els llocs perden, no només la seva gent, sinó també els elements culturals que els feien únics.

Aquest desarrelament es reflecteix en la cultura popular. La pel·lícula *Nomadland* mostra com moltes persones ho han perdut tot per la crisi econòmica i l'especulació, veient-se obligades a viure en condicions precàries. Encara que pugui semblar llunyà, aquesta realitat també és present a moltes ciutats espanyoles, on famílies desnonades i lloguers impossibles són part del dia a dia. Aquesta situació no és un cas aïllat, sinó el resultat de polítiques que prioritzen el benefici econòmic per sobre del benestar social.

És fonamental informar-se i donar suport a plataformes veïnals com la PAH (Plataforma d'Afectats per la Hipoteca), que fa 16 anys que lluita. Aquestes organitzacions han aconseguit aturar milers de desnonaments i visibilitzar la problemàtica, però la seva lluita necessita un suport més ampli. També és necessari denunciar l'especulació immobiliària i exigir polítiques que garanteixin un habitatge assequible. No podem normalitzar que la llar sigui un luxe. És un dret. L'habitatge no només és un espai físic, sinó també un component essencial per a l'estabilitat emocional i social de les persones. Perdre una llar és perdre també una part d'un mateix.

Aquesta problemàtica no és inevitable, però la seva solució requereix decisions polítiques valentes i un canvi de paradigma. Urgeix una desmercantilització de l'habitatge a través d'una intervenció de l'Estat, avalada per l'article 47 de la Constitució, que garanteix el dret a un habitatge digne per a tots els ciutadans. Protegir les nostres ciutats i els nostres barris significa apostar per polítiques públiques que prioritzin les persones per sobre dels interessos econòmics. Només així evitarem que es repeteixi el que ja ha passat a altres llocs del món.

Comparteix aquesta realitat. Que no facin amb nosaltres el que li va passar a Hawaii.

“

No podem normalitzar que la llar sigui un luxe.

És un dret.

L'habitatge no només

és un espai físic,

sinó també un component essencial per a l'estabilitat

emocional i social

de les persones.

Perdre una llar

és perdre també

una part d'un mateix

”

Flaixos

@gorgonamuak: "No mengis ni beguis aigua davant dels clients", i així, mil situacions laborals més de cara al públic. No fos cas que els clients descobreixin que ets una persona.

@laura6rau: Aquesta moda de posar-li un ou ferrat o un ou escaldat a tota mena de plats? La veritat és que em sembla perfecte.

@claraxac: Per què tinc la sensació que envio molts records i petonets a molta gent i que aquests records i petonets mai no arriben?

**el diari
metropolità**

El mitjà que més creix

295.861
lectors metropolitans

usuaris únics de l' 01/03 al 31/03 del 2025

grup comunicació21

Operació | Cocaïna i marihuana a Sant Ildefons

Els Mossos d'Esquadra van detenir a principis d'abril quatre homes per tràfic de drogues i van desmantellar un punt de venda en un pis del barri de Sant Ildefons, on es va localitzar cocaïna, marihuana i estris per a la preparació de dosis.

Millora la qualitat de l'aire i baixen les emissions de gasos

» L'Ajuntament ho atribueix a mesures per a la pacificació del trànsit

» Les restriccions de circulació a la Gavarra o el Pedró són criticades

MEDI AMBIENT ▶ Ha millorat la qualitat de l'aire a la ciutat els últims dos anys, segons les dades recollides en un estudi elaborat per la Diputació de Barcelona.

En concret, l'índex mitjà de diòxid de nitrogen -un dels composts químics més contaminants, procedent majoritàriament de les emissions de gasos dels vehicles de combustió- se situava el 2024 en 32,6 µg/m³, una xifra inferior a l'any anterior i set punts per sota del màxim recomanat per la Unió Europea.

A més, a la meitat dels 23 punts de la ciutat on s'han enregistrat dades els índexs d'aquest compost químic se situen entre els 21 i els 25 µg/m³, és a dir que són concentracions inferiors a la mitjana de la ciutat.

'CORNELLÀ NATURA'

Des de l'Ajuntament s'atribueix aquesta millora a les actuacions derivades del projecte 'Cornellà

La mobilitat sostenible contribueix a millorar la qualitat de l'aire. Foto: Ajuntament

Natura', que des del 2016 treballa en la reurbanització de diversos carrers en eixos verds, així com en l'impuls d'iniciatives de pacificació del trànsit i potenciació d'una mobilitat sostenible, com la instal·lació de pilones per pacificar el trànsit en alguns carrers dels barris de la Gavarra i el Pedró, mesura crítica-

da per part del veïnat i per l'oposició municipal, amb una campanya de Vox en contra.

Per la seva banda, i tot i admetre una millora derivada de l'esmentat programa, des d'ERC, el principal grup de l'oposició, proposen un pla per millorar la connectivitat ecològica amb l'entorn natural.

Detenen altres relacionats amb els incidents de Sòria

VIOLÈNCIA ▶ La Policia Nacional va detenir a la Comunitat de Madrid i a Toledo set membres d'un grup violent després dels incidents del 27 de maig del 2023 abans del partit entre el CD Numància i la UE Cornellà a Sòria.

Als detinguts se'ls acusa de desordres públics, lesions i danys, odi i pertinença a grup criminal. Entre els arrestats hi ha l'autor material d'una greu agressió, que ha ingressat a la presó per ordre judicial.

Segons les investigacions, les motivacions de la baralla

van ser polítiques. De fet, s'ha constatat la planificació d'aquest atac, ja que els ultres del Numància haurien contactat amb hooligans d'altres clubs com el Leganés o el Saragossa, d'ideologia ultradretana, per atonyinar plegats als Cornehoos, els seguidors del Cornellà.

Els fets es van produir abans del partit, quan un grup d'aficionats violents van atacar als membres del grup rival. A conseqüència de l'enfrontament, una persona va quedar en coma durant setmanes.

Lliuren les claus dels pisos protegits de Soler i Cortada

Façana d'un dels edificis de la promoció. Foto: Fundació Nou Lloc

HABITATGE ▶ Ja s'ha fet el lliurament de les claus dels 53 habitatges de protecció oficial (HPO) del carrer Soler i Cortada, el segon projecte a la ciutat d'aquesta mena després de la promoció de l'any passat que va incloure 40 pisos d'HPO del passeig de la Campsa, a la zona de Femades.

Els habitatges de lloguer social estan distribuïts en dos edificis, el bloc Nord, amb 27 habitatges, i el Sud, amb 26, ubicats als números 10 i 14 del carrer Soler i Cortada, respectivament.

Aquesta promoció compta amb una qualificació energètica AA, la màxima possible atorgada per l'Institut Català de l'Energia (ICAEN), gràcies a la instal·lació de plaques solars fotovoltaïques i un sistema d'aerotèrmia per a la producció d'aigua calenta.

Es tracta d'un projecte subvencionat per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i per la Unió Europea a través dels Fons Europeus Next Generation, amb el finançament de l'Institut Català de Finances (ICF).

Multitudinari i emotiu darrer homenatge ciutadà al 'Fede'

MEMÒRIA ▶ L'Auditori es va omplir per acomiadar Frederic Prieto, el popular 'Fede' que va ser el primer alcalde escollit a les urnes després de la dictadura franquista, l'any 1979, en representació del Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC).

L'alcalde, Antonio Balmón, va elogiar la seva figura i va remarcar el paper "decisiu" que va tenir el PSUC en la construcció de l'actual Cornellà. L'exalcalde

del Prat Lluís Tejedor, militant com Prieto del PSUC i posteriorment d'Iniciativa per Catalunya, va recordar els primers ajuntaments democràtics.

"Tenia la porta del despatx sempre oberta a tothom", afirmava per la seva banda l'antiga funcionària de l'Ajuntament, Lídia Hill, mentre que la seva filla, Marta Prieto, destacava la part més humana i familiar no tan coneguda per la majoria.

Foto: X (@claudiocarmonav)

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

El concert de la discòrdia

» Lola Índigo fa marxa enrere i cancel·la l'actuació anunciada per al 12 de juliol al camp de l'Espanyol
 » Ho fa després que acusés l'alcalde Balmón a 'El Hormiguero' de no deixar-li fer el seu espectacle

POLÈMICA ▶ La polèmica entre la cantant Lola Índigo i l'Ajuntament de Cornellà pel concert que l'artista havia anunciat per al 12 de juliol al camp de l'Espanyol ha arribat a la seva fi després que el dia 22 d'abril la promotora de l'espectacle anunciés que cancel·lava l'actuació i que retornava els diners de les entrades a les 20.000 persones que ja n'havien adquirit.

Aquest anunci apaivagava els ànims després que la cantant de Granada denunciés en *prime time*, al programa del 21 d'abril d'*El Hormiguero* d'Antena 3, que l'alcalde, Antonio Balmón, no li deixava celebrar el concert. Aquelles paraules no van ser gaire ben rebudes al consistori, que l'endemà va emetre un comunicat lamentant les declaracions de la cantant i denunciant que la promotora del concert estava venent entrades sense tenir els permisos escaients.

La mateixa cantant, de fet, va reconèixer davant del presentador de l'espai Pablo Motos que ja havien venut 20.000 tiquets, tot i que el desembre el RCD Espanyol ja havia informat que

havien denegat la celebració del concert per manca de les autoritzacions pertinents. Això, pel que es veu, no va ser impediment suficient perquè la promotora continués venent entrades, cosa que també ha criticat l'Ajuntament. "No és lícit que ara es vulgui pressionar a l'Ajuntament sobre una situació que ja es coneixia des de fa mesos tant per part de l'empresa promotora com per l'entorn de la cantant", va defensar Balmón l'endemà de les polèmiques declaracions de Lola Índigo.

UN ACORD AMB ELS VEÏNS

Segons van explicar des del consistori, van oferir a la promotora de l'actuació una nova data per evitar que en un mateix mes se celebrin dos actes extraesportius a l'estadi un cop finalitza la temporada de futbol, fruit d'un acord amb l'Associació de Veïns de Riera, que fa mesos que es mostren neguitosos per la possibilitat que el camp perico sigui escenari de concerts, amb les molèsties extremes que això suposaria per al veïnat.

És a dir, que com que el 5 de

Lola Índigo amb Pablo Motos a El Hormiguero. Foto: Atresmedia

juliol hi ha confirmat el concert de Robbie Williams, l'Ajuntament va oferir a la promotora que celebrés l'actuació el juny, i així complir amb el compromís adquirit amb els veïns de Riera. "No crec que els ciutadans de l'entorn del camp de l'Espanyol tinguin menys drets que els que viuen a l'entorn del Bernabéu", ha afirmat Balmón, que en una entrevista recent a *l'Espai Línia* va reconèixer que viure al costat de grans infraestructures com un estadi de Primera Divisió com-

porta certes molèsties. Amb tot, la promotora va refusar l'oferta del consistori, tal com va indicar la mateixa Lola Índigo a *El Hormiguero* i van confirmar l'endemà fonts municipals. La cantant va argumentar que era totalment inviable canviar la data del concert a causa de la infraestructura que comporta l'espectacle. "Ens ha explotat la bomba pel fet de no voler fer soroll dues vegades, ho entenc, està passant arreu", va dir l'artista, en referència a una polè-

mica similar que l'ha obligat a canviar el seu concert a Madrid del Bernabéu a l'estadi Metropolitano. "Però estaria bé que li donés una volta, perquè hi ha 20.000 persones que ja han fet el seu pla per venir a veure'ns", va reclamar Índigo a Balmón.

RECOLLIDA DE CABLE

Amb tot, la cantant finalment va fer marxa enrere i el concert anunciat per al 12 de juliol no se celebrarà. Des de l'empresa promotora de l'actuació asseguren que no se'ls havia informat de cap acord amb l'RCD Espanyol per programar només un concert al mes al seu estadi. "Si ho haguessim sabut no hauríem posat les vendes a l'entrada", afirmen. També consideren "inviabile" la data alternativa del 7 de juny proposada pel club, per qüestions tècniques i logístiques.

En darrer lloc, tant l'artista com l'agència volen deixar constància del màxim respecte per la normativa relativa al medi ambient i els nivells de contaminació acústica i el seu compromís per evitar molèsties derivades del concert al veïnat de Riera.

**NECESSITEM ALIMENTS
 BÀSICS PER CONTRIBUÏR
 A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
 163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniacornellà

bancdelsaliments.org

L'any 2018 es va retirar l'estàtua d'Antonio López de Barcelona pel seu passat esclavista. Foto: Ajuntament de Barcelona

Encara que no ho sembli, la història de Barcelona està estretament lligada a un passat esclavista. Si bé molts poden pensar que l'esclavització, el comerç i el tràfic de persones, així com la seva explotació en plantacions de sucre i tabac, són fets que només van tenir lloc en indrets com els Estats Units, la veritat és que Catalunya i l'àrea metropolitana de Barcelona van participar activament en aquest negoci.

Perquè ens en fem una idea, entre el 1789 i el 1845, gairebé el 25% dels vaixells de negrers que van entrar a l'Havana (Cuba) eren embarcacions catalanes. A més, segons el mapa *Espanya esclavista* elaborat per Martín Rodrigo, investigador de l'Institut d'Història Jaume Vicens i Vives, de la Universitat Pompeu Fabra, avui dia encara perduren una cinquantena de rastres materials del passat esclavista metropolità. I, per si això no fos prou, les investigacions han confirmat fins a 40 noms d'empresaris, armadors, comercials i capitans de vaixells catalans que es van enriquir de tot plegat, entre els quals destaquen figures metropolitanes com l'economista Joan Güell Ferrer –pare del reconegut polític i mecenes Eusebi Güell– o el banquer i senador espanyol Antonio López.

El 25 de març, amb motiu del Dia internacional de memòria de les víctimes de l'esclavitud i del tràfic transatlàntic d'esclaus, es recorda anualment aquest passat, i des del *Línia* ho hem volgut fer de la mà de diferents experts en la qüestió. Amb ells resseguim la història d'aquesta herència esclavista i, a més, posem l'accent en la manera com s'està recordant. Com evocuem la memòria colonial de la nostra metròpoli, de la qual els nostres avantpassats van ser-ne participants actius?

UN FENOMEN EN DOS ACTES

Àngels Casals, professor d'Història Moderna a la UB, explica que hi ha dos moments essencials pel que fa a la presència d'un passat esclavista a l'actual àrea metropolitana. En primer lloc, a finals de l'edat mitjana, quan "Barcelona es transforma en un punt neuràlgic tant pel que fa a la venda com a la presència d'esclaus", afirma l'expert. En aquell moment, Casals assegura que fins al 15% de la població barcelonina eren persones esclavitzades, principalment "provinents del nord d'Àfrica, dels Balcans i del Mar Negre", les quals eren forçades a treballar com a mà d'obra en activitats portuàries en ciutats com Mataró o en àmbits domèstics –cases, tallers i obradors– de la capital catalana.

El segon període clau del passat esclavista metropolità se situa entre finals del segle XVIII i durant tot el segle XIX, un moment en què Barcelona es converteix, progressivament, en un centre mercantil fonamental per al tràfic transatlàntic i el comerç de persones. Al contrari que al segle

El passat esclavista de la metròpoli

A Barcelona i a la seva àrea metropolitana encara perduren restes materials, culturals i ideològiques de l'herència esclavista. No van ser fets aïllats. Tampoc un 'negoci' protagonitzat per uns quants. Resseguim la història de la mà d'experts i posem damunt la taula què queda de tot plegat

XV, però, aleshores es tractarà d'un negoci opac i no es farà de forma evident o directa a les costes catalanes.

De fet, David Martínez, professor d'Història a la UAB, relata que, d'entrada, en aquesta època "no hi ha constatació directa que els ports de Mataró o de Barcelona fessin comerç amb esclaus", sinó que, en tot cas, el negoci es va fonamentar en les inversions dels catalans al conegut com a "comerç triangular", una

ruta comercial esclavista el nom de la qual fa referència al trajecte que feien els vaixells a través de l'Atlàntic entre Europa, Àfrica i Amèrica per traficar.

En concret, el viatge era el següent: els bucs europeus anaven fins al continent africà per intercanviar els seus productes –armes, metalls i roba– per persones. D'aquí, els vaixells navegaven fins a terres americanes per vendre-les a propietaris de plantacions i, finalment, les embarca-

cions tornaven a Europa amb tota mena de productes, com sucre, tabac i cotó de les mateixes explotacions esclavistes. Un comerç on fer fortuna que, alhora, també implicava certes expedicions en les quals es raptaven homes, dones i nens de les seves comunitats d'origen, moltes de les quals desaparegudes avui dia.

QUI VA FER LA CIUTAT?

La participació catalana en el "comerç triangular" tenia dos ves-

sants. Per una banda, les cares visibles que capitanejaven els vaixells que traficaven amb persones esclavitzades i, per l'altra, els inversors: els que, a grans trets, van pagar tot l'entramat per fer negoci i enriquir-se.

Tal com explica Casals, "encara no s'ha pogut quantificar tota la gent que va invertir en el tràfic d'esclaus i quin impacte econòmic va tenir sobre el conjunt de la població". Ara bé, sí que s'ha pogut documentar la participació

Com ho reparem?

● A l'àrea metropolitana, i especialment a Barcelona, el passat esclavista i colonial és evident a l'espai públic. Basha Changue, formadora de l'organització SOS Racisme i exdiputada de la CUP al Parlament, remarca que s'ha fet poca cosa per retirar els símbols i les representacions que glorifiquen l'època colonial, malgrat tenir un "impacte en l'imaginari col·lectiu a l'hora de normalitzar la deshumanització de persones negres o de mantenir la jerarquia racial". En aquest sentit, Changue argumenta que, lluny de mirar-se de

Segons l'exdiputada de la CUP, la història esclavista de la metròpoli és un dels focus d'origen del racisme actual –especialment contra les persones negres–, cosa que, alhora, es tradueix en diferents formes de racisme institucional, com ara "la violència policial, l'exclusió residencial o el desemparament de les comunitats negres"; enumera.

Enmig d'aquest context, Changue destaca que l'educació i la memòria històrica colonial són clau. "Quan parlem de memòria colonial no és per viure instal·lats al passat,

No es tracta només de "resignificar carrers o treure estàtues", sinó de "trencar amb tots els discursos que deshumanitzen les persones no blanques"

forma crítica i amb coneixements de les implicacions racials que comporten, en realitat tot plegat són "símbols d'orgull a la ciutat".

A banda de la retirada de l'estàtua del banquer i esclavista Antonio López l'any 2018, no s'ha fet gaire res més per eliminar la ideologia colonial de l'espai públic. Tampoc per recordar el benefici econòmic que va suposar l'esclavitud per a la construcció de la ciutat. "Tot l'Eixample es va aixecar amb diners de l'exploració de colònies d'ultramar, així com el front marítim i el Moll de la Fusta", afirma Changue.

Què implica, doncs, no revisitar tot aquest passat de forma crítica?

sinó que entenem que només es pot projectar el futur si reparem l'origen del racisme actual, que per a nosaltres és clarament una conseqüència del passat colonial", afegeix la formadora de SOS Racisme, apuntant que només així serà possible un canvi de paradigma.

No es tracta únicament de "resignificar carrers i places o de treure estàtues", sinó de "trencar amb tots els discursos i relats que estan directament lligats a la deshumanització de les persones no blanques i que fomenten la violència sobre aquests cossos"; insisteix Changue. Almenys si es vol "construir un futur per a una Barcelona realment multicultural", conclou.

de figures de la burgesia catalana en aquest negoci esclavista. De fet, moltes són les grans personalitats de l'època modernista; homes admirats i glorificats pel pensament avantguardista i per ser els promotors dels grans avenços a les ciutats catalanes. Destaquen, per exemple, les inversions de l'indià i negrer Josep Xifré per fer els Porxos d'en Xifré, actualment al districte de Ciutat Vella, o el cas de l'esclavista Miquel Biada, popularment conegut per impulsar el primer ferrocarril peninsular entre Barcelona i Mataró.

Amb tot, continua Casals, "la gent que va invertir i beneficiar-se del tràfic d'esclaus també va ser la que després va pagar les cases de Via Laietana, del Passeig de Gràcia o de l'Eixample que s'estaven construint a l'època".

EL LLEGAT INCOMPLET

Davant d'això, com recordem, doncs, el nostre passat esclavista? O, millor dit, com tractem l'herència colonial d'una metròpoli quan la historiografia assenyalava que part de la construcció de la capital catalana es va fer a partir dels beneficis d'un negoci basat en el rapte, el tràfic i l'exploatació d'éssers humans?

Pel que fa a la memòria històrica, Casals apunta que cal fer "bona recerca per esbrinar tot el que no sabem i divulgar i explicar amb claredat i de forma objectiva tot el que s'ha descobert". A més, l'expert afegeix que "també s'ha de parlar de les conseqüències que tot això va tenir, tant en la societat que va beneficiar com en la que va perjudicar". I a partir d'aquí, insisteix Casals, actuar en conseqüència. "Després de presentar aquest debat al gran públic, el que no has de fer és posar noms de carrers als esclavistes, glorificar-los i fer-los homenatges o biografies apologetiques, sinó explicar qui eren realment. Que la gent sigui conscient del preu de la història i del fet que el benestar de les societats occidentals es va aixecar damunt d'això", sentència.

Per la seva banda, Oriol Regué, historiador especialitzat en esclavitud, treball forçat i migracions forçades i professor a la Universitat de Lleida, parla de la necessitat de construir aquesta memòria històrica més enllà dels esclavistes. L'emissió de documentals com *Negres. El passat esclavista de Catalunya* l'any 2023 o l'última exposició feta sobre el tema al Museu Marí-

En el negoci esclavista hi havia les cares visibles que traficaven amb persones i els inversors: els que, a grans trets, van pagar tot l'entramat per enriquir-se

"La gent que va invertir i beneficiar-se del tràfic d'esclaus també va ser la que després va pagar les cases de Via Laietana, del Passeig de Gràcia o de l'Eixample", diu Casals

tim –*La infàmia. La participació catalana en l'esclavitud colonial*– constaten que es tendeix a parlar d'aquest passat centrant-se, sobretot, en els negres catalans en comptes de posar el focus en les persones esclavitzades. Un prisma que deshumanitza les víctimes i que les col·loca com una conseqüència material d'un fenomen passat.

Quin és el problema d'aquesta narrativa? Regué creu que fa que l'esclavisme s'entengui "com un mal moral molt genèric" en el qual només "hi ha una condemna cap a l'esclavitud, però no es va més enllà dels esclavistes ni s'aprofundeix en la memòria de les persones que van interactuar i reaccionar a tot el que els van fer els catalans", reflexiona l'expert.

Com s'hauria de treballar, doncs, aquesta memòria des de l'òptica de les persones esclavitzades? Segons l'historiador, posant el focus en diverses realitats. Des de les més evidents, com ara la resistència de les grans revoltes contra els propietaris esclavistes, fins a les que s'obvien amb més facilitat i que, per exemple, estan lligades al dia a dia de les plantacions. "Una plantació de sucre podia arribar a tenir 300 esclaus. Això és una comu-

nitat que s'organitzava, que creava vincles, que es relacionava entre si i que vivia el seu dia a dia", diu Regué, per al qual "les formes de resistència no han de ser sempre heroiques i impressionants, sinó que també en formen part actes tan quotidians com el fet de tenir fills a la plantació". "Tot això existia i també mereix ser recordat. El llegat català de l'esclavitud no pot centrar-se únicament en els esclavistes o pensar en els esclaus només com a xifres", conclou Regué.

Si bé aquest canvi de perspectiva pot semblar força trencador, la veritat és que ja fa anys que la historiografia el posa en pràctica. Ara bé, la realitat del debat públic és una altra. Sembla que encara estem lluny de poder parlar de les implicacions de l'esclavisme català des de tots els seus vessants, sense moralines i responsabilitzant-nos de la nostra herència colonial. La qüestió, al cap i a la fi, potser rau a preguntar-nos què estem fent avui dia per recordar tots els llegats.

Un reportatge de **Laura Santos**

L'estreta relació amb la ciutat de la família morta a Nova York

CONDOL ▶ L'alcalde, Antonio Balmón, ha expressat el seu condol per la mort d'una família barcelonina en un accident d'helicòpter el 10 d'abril a Nova York, mentre feien turisme. Les víctimes són Agustín Escobar i Mercè Camprubí, així com els seus tres fills menors i el pilot de l'aeronau.

Camprubí era neta de l'ex-president del Barça Agustí Montal i alta executiva de Siemens Energy, mentre que Escobar era el CEO de Rail Infrastructure de la mateixa empresa, que té una forta vinculació amb Cornellà. De fet, Escobar va ser president executiu de Siemens Mobility per al sud d'Europa durant cinc anys, entre el 2022 i el 2024, així com president i directiu general de Siemens Espanya.

SIEMENS I CORNELLÀ

Des del consistori destaquen que, en aquesta etapa, Escobar va mantenir una "estreta col·laboració" amb la ciutat, tot impulsant projectes "d'alt valor per a la ciutat", com ara el sistema de seguretat metropolitana M7, que va desenvolupar conjuntament amb l'empresa Einsmer, tal com el seu CEO, José Antonio Gallego, va explicar en

Gallego i Escobar a la porta de Can Camprubí. Foto cedida

una trobada amb *Línia Cornellà*, per parlar d'aquest programari.

Escobar també va impulsar iniciatives en l'àmbit de la digitalització i les Smart Cities "per fer de Cornellà una ciutat més segura i intel·ligent". A més, des de l'Ajuntament assenyalen que gràcies a la tasca d'Escobar, la planta de Siemens a la ciutat, amb més de cent anys d'història i tres-cents treballadors, "està en fase de creixement i consolidació com a centre de referència en la indústria ferroviària".

Des d'Einsmer, per la seva banda, han expressat unes pa-

raules de record per a Escobar i Camprubí, "dues ànimes excepcionals", tal com destaca l'empresa dirigida per Gallego. "La seva passió per la vida, la seva alegria contagiosa i la seva singular manera d'entendre el món ha deixat una empremta inesborrable en tots nosaltres", reivindiquen des de la companyia.

Pel que fa a Escobar, des d'Einsmer destaquen que Escobar "va compartir el seu enginy i energia", fent que la iniciativa de l'M7 "fos més disruptiva i beneficiosa per a la societat en el seu conjunt".

Cornellà torna a esdevenir l'epicentre del submarinisme

FIRES ▶ Durant tres dies, el darrer cap de setmana del mes de març, la Fira de Cornellà va tornar a ser l'epicentre del Mediterranean Diving Show, el saló de la immersió, que enguany celebrava vint-i-cinc anys de vida.

El recinte va acollir milers de visitants que van poder comprovar les principals novetats del sector, amb un total de 140 expositors provinents de més d'una vintena de països, fet que el converteix, segons destaquen els organitzadors, com "l'edició més internacional de la història".

Sense anar més lluny, la sala habilitada va allotjar més de 2.000 persones que s'hi van acostar per escoltar les presentacions i conferències programades. Per altra banda, la piscina va tornar a ser un èxit, amb

desenes de persones que hi van poder fer el seu baptisme de busseig.

Si bé els dos primers dies els visitants eren principalment experts i professionals del sector, l'última jornada va ser el dia en la qual els aficionats van poder gaudir més de la fira. De fet, molts dels assistents hi van anar per contractar paquets vacacionals, sortides o creuers especialitzats en immersions.

Fa un quart de segle que la ciutat és la capital continental del submarinisme, el punt de trobada anual de professionals i practicants del busseig, així com d'empreses, centres d'immersió, escoles i agències de viatge, que fan d'aquesta una de les fires de submarinisme més importants d'Europa.

Nou saló internacional del submarinisme a la Fira de Cornellà. Foto: MDS

Passat, present i futur del
**Periodisme
LGBTBI+**

Exposició oberta al públic

espai línia
c/ Girona, 52

MITJANS DE PROXIMITAT, EL BATEC DE LA COMUNITAT.

Tota comunitat necessita un cor, un cor per fer-la bategar, per crear vincles, per reforçar la identitat, per arrelar-nos al territori. I en un món de canvis i d'incerteses, oferir informació propera amb un periodisme rigorós i de confiança.

AMIC, 600 mitjans de proximitat, a tots els territoris de parla catalana.

amic

La Jordiada ret homenatge a la figura i l'obra de Paco Candel

CULTURA ▶ El 27 d'abril al parc de Can Mercader. Aquesta és la data i el lloc de la inauguració amb una cercavila de la Jordiada, la gran cita anual de la cultura popular catalana amb la ciutat que enguany arriba a la seva 32a edició. Prèviament, el dia 24, el Castell de Cornellà va acollir el pregó, que aquest cop va anar a càrrec de l'escola Els Pins, que aquest curs celebra el seu cinquantè aniversari.

A més de les tradicionals parades de les diferents llibreries de la ciutat, el parc també serà l'escenari de diversos tallers infantils, així com de la lectura de contes a càrrec de l'Associació Cultural Projecte de Lectura de l'Orfeó a Cornellà, l'exposició dels Pintors de Cornellà i la mostra de puntes de coixí de les Puntaires locals.

CULTURA POPULAR

A més de la ballada de sardanes i de danses populars, així com de la participació de les diferents corals i colles de bastoners, diables i castellers, tot just darrere del Palau de Can Mercader tindrà lloc la representació de la llegenda de Sant Jordi, que comptarà amb la presència d'un dels dracs del Foment de Cultura

Representació de la llegenda del drac i sant Jordi. Foto: Ajuntament

Popular. Des de fa tres dècades, la Jordiada ha esdevingut la principal festivitat anual de la literatura i la cultura popular cornellanenques, que se celebra al voltant de la diada de Sant Jordi, el 23 d'abril.

CENTENARI DE PACO CANDEL

L'emblemàtica festa promoguda per les entitats cornellanenques inclourà també un homenatge a l'escriptor i periodista Francesc Paco Candel, en el centenari del naixement del popular autor valencià que va viure a Barcelona.

L'autor de *Donde la ciudad*

cambia su nombre o Els altres catalans, obres fonamentals per entendre la immigració i la realitat social de la Catalunya del segle XX, va néixer a la població valenciana de Cases Altes l'any 1925 i pocs anys després va arribar amb la seva família a Barcelona, on primer va viure a les barraques de la falda de Montjuïc i després a les Cases Barates de Can Tunis.

La seva obra és una anàlisi sociològica reconeguda amb premis i arran de la seva mort, el 2007, la seva figura ha estat objecte de molts homenatges.

Els llibres escrits per dones triomfen a les biblioteques

LITERATURA ▶ *Les nostres mares*, de l'escriptora vallesana Gemma Ruiz, *Esperando el diluvio*, de l'autora basca Dolores Redondo, i *El viento conoce mi nombre*, de la popular i premiada novel·lista peruana Isabel Allende. Les tres novel·les més llegides l'any 2024 a les biblioteques de la ciutat han estat escrites per dones, segons el balanç fet a *Ràdio Cornellà* per la directora de la Biblioteca Central de Cornellà, Irene Gálvez, que valora positivament aquest fet.

REIVINDICAR LES CURES

A més, Gálvez explicava en l'esmentada entrevista radiofònica que el llibre més prestat a les biblioteques cornellanenques i Premi Sant Jordi de l'any 2022, vol reivindicar la tasca no re-

munerada ni prou reconeguda de les mares de generacions anteriors a l'actual, que no van poder accedir a una formació superior ni desenvolupar una carrera professional perquè es van haver de dedicar a les cures familiars i a la criança dels fills, les aleshores anomenades tasques domèstiques.

Respecte de la novel·la juvenil, la més llegida ha estat *Invisible*, de l'escriptor valencià Eloy Moreno, que tracta sobre l'assetjament escolar i com s'hi pot fer front des de les famílies i des de la societat en el seu conjunt.

D'altra banda, amb els clubs de lectura i altres activitats organitzades a les biblioteques locals es vol fomentar l'hàbit de llegir, afectat des de la irrupció de les noves tecnologies.

Gemma Ruiz presenta *Les nostres mares* a una biblioteca. Foto: Òmnium

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

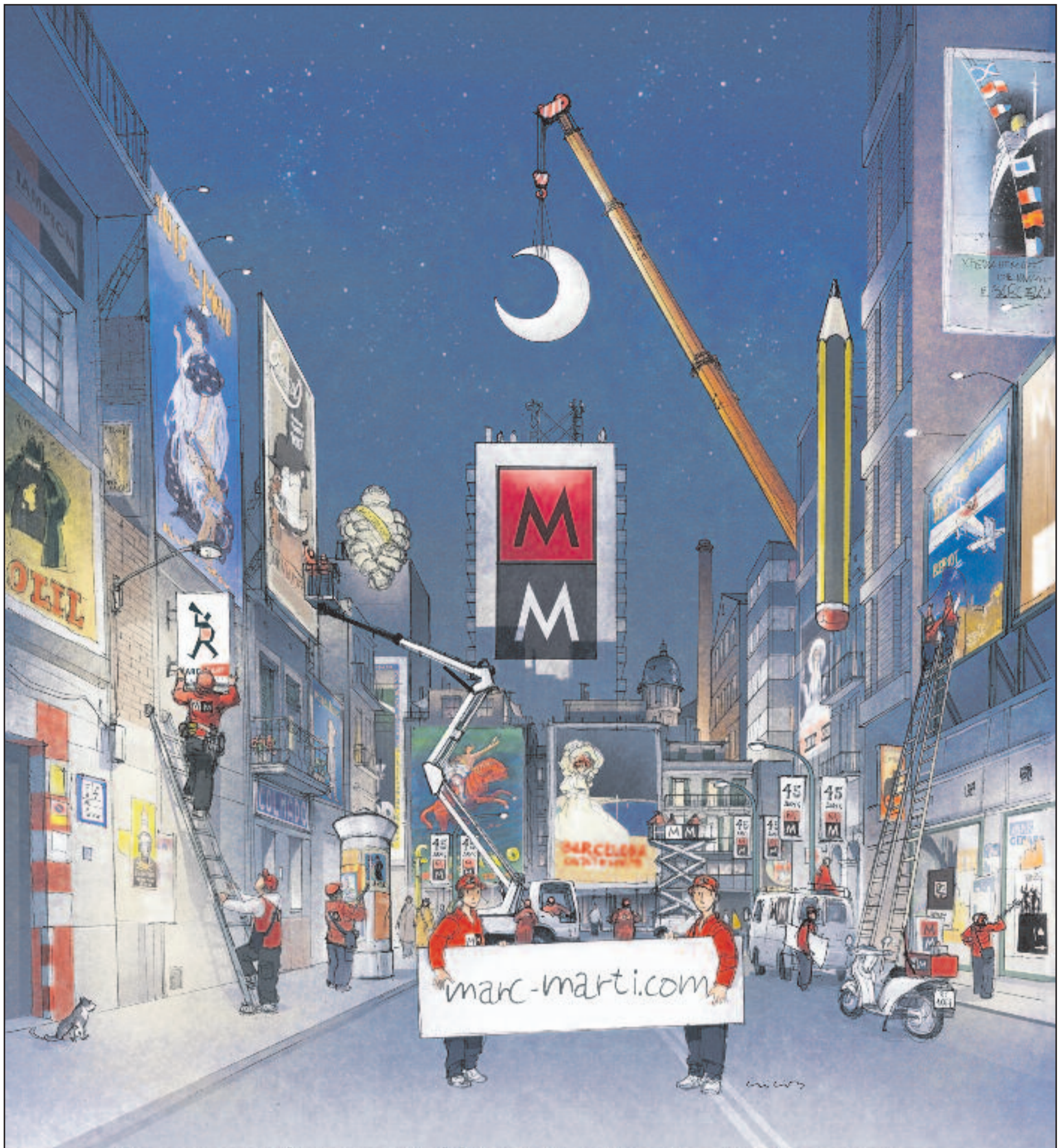
Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda
enAcción

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Amb motiu de la Diada de Sant Jordi i per segon any consecutiu, la plaça de l'Església ha acollit la Fira del Llibre i la Rosa, amb parades de llibres i roses de les llibreries i floristeries de la ciutat i activitats per als més petits.

Roba de segona mà per implicar el veïnat amb la reutilització

Roger Jiménez
CORNELLÀ

Sis mil tones de roba de segona mà. Aquest és el balanç de l'any 2024 que fa la fundació Solidança/Roba Amiga de la recollida de tèxtil als contenidors taronges de la cooperativa Roba Amiga. "I les xifres es van incrementant any rere any", assegura a *Línia Cornellà* Andrea Membrado, responsable de Comunicació de l'entitat.

"El fet que hi hagi més contenidors ajuda a recollir més roba, que nosaltres classifiquem i preparem per a reutilitzar", explica Membrado, que remarca que tot i que l'actual ubicació d'una botiga de Roba Amiga al carrer Joaquim Rubió i Ors és recent, del febrer de 2023, ja fa més de 15 anys que són a la ciutat.

ECONOMIA SOCIAL I SOLIDÀRIA
Creada l'any 1997, l'organització promou la inserció sociolaboral

Clients de la botiga, al Centre. Foto: Solidança/Roba Amiga

i les accions formatives de col·lectius en situació de vulnerabilitat social i ho fa, entre altres accions, a través de Roba Amiga, que amb el lema 'La teva roba crea llocs de treball' des del 2002 ha instal·lat contenidors de color taronja a la ciutat i altres municipis de la comarca on la ciutadania diposita roba usada per al tractament i reutilització.

Es tracta d'una iniciativa d'economia circular que també té una finalitat social i solidària.

"De manera progressiva s'està incorporant la reutilització de la roba usada com s'ha fet amb altres residus", apunta Membrado, que afegeix que des de Solidança fa molts anys que fan divulgació entre la població.

L'organització, amb seu a Sant Just Desvern, forma part de l'esmentada cooperativa, amb botigues i contenidors al Baix Llobregat i l'àrea metropolitana, "i aviat a l'Hospitalet", anuncia en primícia Membrado a *Línia*.

'Tremendes' hamburgueses gourmet al Pati de l'Splau

GASTRONOMIA ▶ Des del mes de març, la terrassa El Pati del centre comercial Splau acull un nou restaurant gourmet d'hamburgueses de la cadena La Tremenda.

Segons ha declarat Frank Martínez, cofundador de La Tremenda, l'obertura del restaurant representa una decisió estratègica de la cadena, que aposta per la privilegiada ubicació del centre comercial per consolidar la seva presència a la comarca i l'àrea metropolitana de Barcelona.

Des que l'any 2020 es va obrir el primer restaurant de La Tremenda a Barcelona, amb plats elaborats amb ingredients de qualitat i una carta amb opcions vegetarianes, aquesta ja compta amb una dotzena de restaurants a Barcelona i els municipis dels voltants.

Per la seva banda, El Pati és l'espai gastronòmic del centre comercial, que compta amb una variada oferta de restauració, que va des de la cuina oriental o argentina fins a la italiana i mediterrània.

La terrassa de La Tremenda a l'espai gastronòmic El Pati. Foto: La Tremenda

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

900 104 971

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

3€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre (3€ IVA *incl.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Makaym Trebukhov / Ukrainian Red Cross Society

Ram de les Històries

Al Ram de les Històries, un dels grups del Ram de l'Aigua, la nova associació LGTBIQ+ de Barcelona, hi ha club de lectura, projeccions de pel·lícules, tallers de dansa, col·loquis...

Apunta-t'hi ja!

ramdelaigua.org
 [@ramdelaigua](https://www.instagram.com/ramdelaigua)

Concert de pop ● **Marta Knight, a la Vol**

La cantant de Martorell Marta Knight actuarà el 16 de maig a les 20 h a la Sala Vol del barri del Poblenou de Barcelona després de publicar el seu últim senzill, *Unbothered*, carregat de pop, indie i molta emoció.

L'art que repensa el barri de Bellvitge

INICIATIVA ● “El meu avi netejava altells a Bellvitge, i alguns, com el nostre, van quedar abandonats, i per això el vam recuperar”, explica Javi Morera, net d'un treballador de l'Hospitalet que, juntament amb Sílvia Galí, ha reformat un altell al número 87 de l'avinguda d'Europa. Ara fa un any, el van convertir en un espai que acull residències artístiques amb treballs que aborden problemàtiques socials i urbanístiques del barri.

AFAVORIR EL CANVI

Aquest projecte, anomenat L'Haltell, està format per Morera, que és urbanista, i Galí, mediadora cultural.

Morera ja havia treballat en aquest barri, però s'adonava que les propostes “no arribaven a la ciutadania”. Tanmateix, els dos membres sabien que Bellvitge era una zona amb un fort moviment veïnal, amb iniciatives com *No més*

blocs, i, per això, passat un temps, van obrir les primeres convocatòries artístiques per a creadors perquè desenvolupin projectes artístics durant mesos al nou local. El passat mes de març va acabar el projecte de l'artista i antropòloga Ana Echeverría, anomenat *Laboratorio de prácticas micelares*, que recupera la memòria històrica de Bellvitge amb recorreguts i arxius sonors.

FUTURS PROJECTES

L'artista i els membres de L'Haltell han entrat en contacte amb l'associació de veïns de la zona i, després, Echeverría ha creat un mapa interactiu per conèixer les històries del barri.

Aquests dies ja planifiquen un nou projecte, *Overthinking Overflowing*, per explorar la possibilitat d'una esplanaada cívica a la zona de Bellvitge, tocant al riu Llobregat.

Entre llibres i sense drogues: al Prat, la música es llegeix

LECTURA ● A la sala de concerts de La Capsa, al Prat de Llobregat, hi ha una activitat mensual anomenada *Book Clubbing*, on es comenta un llibre vinculat a la música. Les sessions són gratuïtes, tenen lloc l'últim dijous de cada mes i les condueix la periodista musical Eva Sebastián.

El projecte va néixer l'octubre passat per tal que els aficionats a la música poguessin gaudir-ne sense els excessos habituals: “Vam voler crear un espai per gaudir de la música de dia i en un ambient distès”, explica Lucía Vilchez, coordinadora del projecte. Cada mes, els assistents poden obte-

Les sessions del club de lectura musical són gratuïtes i es fan l'últim dijous de cada mes

nir, a la Biblioteca Antonio Martín del Prat, el llibre pertinent, i aleshores n'han de fer la lectura i pensar quins temes volen debatre.

GENERAR DEBAT

L'objectiu de les set trobades és, doncs, que tothom hi digui la seva, sense necessitat de ser un expert en la matèria. Un dia, per exemple, “n'hi va haver un que va dir que la música urbana és un crim”, comenten.

La sessió d'abril es farà el dia 27 i girarà al voltant de *Baleàric*, de Luis Costa i Christian Len, i comptarà amb la presència i una actuació de Costa. “Parlar amb els autors serveix per adonar-se de tot el que hi ha darrere d'un llibre”, apunta Sebastián.

Històries de vida i de mort que es teixeixen a Cornellà

Foto: Col·lectiu Tramadoras

EXPOSICIÓ ● Claudia Falquez sempre viatja amb un petit teler a la maleta. Ella és una de les tretze dones, d'edats i d'origens diferents, que hi ha darrere d'*Entre fils, habitant el teixit*, una exposició de tapissos a càrrec del Col·lectiu Tramadoras que es pot visitar al Castell de Cornellà.

La mostra està dividida en tres blocs: *El misteri de l'existència*, *Teixir-se* i *Oda tèxtil a la natura*. A cada sala s'hi poden veure peces que aborden temes profunds com la natura, el dol i la felicitat. A l'última secció hi trobem *Cosecha IV*, un dels tapissos de Falquez que homenatja el blat de moro del seu país d'origen, Colòmbia.

REIVINDICAR UN VELL OFICI

Presentar obres treballades durant tants anys, i que tracten temes tan profunds, fa pensar a les artistes que avui dia “no s'aprecia prou la feina tèxtil”, i encara menys quan les feines artesanals són vistes com “una moda temporal, com es veu amb el macramé”.

L'exposició es pot visitar fins al 27 d'abril de dilluns a divendres de 10 h a 14 h i de 17 h a 20 h, i els matins del cap de setmana.

El projecte va començar fa un any. Foto: L'Haltell

Salvadiscos: una 'peixera' musical amb més de 8.000 vinils al barri del Poble-sec

REFUGI CULTURAL ● Són quarts de nou de la nit i a la plaça de Santa Madrona del barri barceloní del Poble-sec uns joves seuen maldestrament en un banc i esclafen llaunes amb les mans. Potser també venen a conèixer Salvadiscos com nosaltres. Tiren carrer avall. Un altre dia serà.

Donant-hi una primera ullada, aquesta associació cultural sorprèn pel seu aspecte de peixera musical. Des de fora, es veuen unes enormes prestatgeries de fusta que acullen més de 8.000 vinils.

El bon rotllo comença tan bon punt hi entres. Ens reben tres socis, en David Ayllón, en Salva Torras i la Valentina

Montone, melòmans de soca-rel, que expliquen que tot aquest sarau va començar fa deu anys amb Torras i un antic soci, en Jordi Ribé. Tots dos estaven vinculats a la música i van comprar 600 discos d'un local nocturn i d'un segell que tancaaven. Passat un temps, el juliol del 2021 van obrir aquest local i van començar la compra i venda de discos, amb un focus especial en la música negra. A part, ofereixen sessions de discjòqueis de dimecres a diumenge, així com tallers per aprendre a punxar.

Salvadiscos, amb més d'11.000 socis, és, per tot plegat, un punt de trobada per a amants de la música.

Salvadiscos és al barri barceloní del Poble-sec. Foto: Joanna Chichelnitzky

Compromís més enllà de la pista

» El Basket Almeda presenta una samarreta especial d'Open Arms per als seus equips de 3x3 sots 17
 » "Lluitem perquè no sigui necessari salvar vides al mar", diu Lanuza, cap de comunicació de l'ONG

Toni Delgado
CORNELLÀ

Laura Lanuza observa el Mediterrani i em torna a mirar als ulls. "M'encanta el mar i em costaria molt viure sense tenir-lo a prop. Des que formo part d'Open Arms no el miro igual. El mar és preciós i no té cap culpa del que passa més enllà de l'horitzó, de les vulneracions de drets que acumulen estats i administracions. Milers de persones han mort al mar de manera injusta, per fugir d'un infern i buscar ja no una vida millor, sinó una vida", reflexiona la directora de comunicació de l'ONG badalonina.

Al setembre, Open Arms complirà 10 anys. En aquest temps, el seu equip ha salvat més de 70.000 vides en un Mediterrani en què, des de 2014, hi han mort més de 30.000 persones mentre intentaven arribar a Europa. És el nombre comptabilitzat, perquè en són moltes més.

"La nostra feina no és salvar vides, sinó lluitar perquè no sigui necessari fer-ho", destaca Lanuza. Són "una pedra a la sabata" perquè salven vides que les administracions "no protegeixen" i denuncien els estats, que "no compleixen" els compromisos signats als convenis internacionals.

Som al Moll de la Fusta de Barcelona, a una embarcació de rescat d'Open Arms, on fa una estona s'hi ha presentat l'equipació especial dels dos equips de 3x3 sots 17 del Club Basket Almeda, amb el logo de l'ONG i imatges de missions. Tots dos es diuen Open Arms Almeda. Parlem mentre la tripulació fa una visita guiada als jugadors i jugadores, que escolten amb atenció i no deixen de sorprendre's dels relats que els expliquen.

QÜESTIÓ DE SEGONS

Al mar, la frontera entre la vida i la mort és qüestió de segons. "Quan estem atenent i rescatant persones, la nostra responsabilitat és altíssima. És la força que ens empeny a continuar lluitant pels seus drets", relata la responsable de comunicació d'Open Arms. Sempre està connectada a les missions des de la distància, i també n'ha format part d'alguna.

Pateix tant com si hi estigués a bord, i ha de saber com i quan informar i denunciar què

Lanuza, directora de comunicació d'Open Arms, amb la samarreta del 3x3 sots 17 de l'Almeda. Foto: Toni Delgado

succeeix, i estar disponible per als mitjans de comunicació. L'entrevistada forma part d'Open Arms des del principi, des que informava a les xarxes socials "a través dels ulls i la lectura i la reflexió d'Oscar Camps i Gerard Canals a Lesbos". Defensa que la comunicació és l'única via perquè les coses canviïn.

"És molt dur conèixer les seves històries. La situació encara és més terrible quan rebem la informació sobre una barca que ja no arribarem a localitzar i desapareixerà", amplia Lanuza. No són passatgers. Són vides

"Quan estem atenent i rescatant persones, la nostra responsabilitat és altíssima", diu Lanuza

que acaben al fons del mar. En molts casos, ningú sabrà mai el seu tràgic final.

La periodista fa palesa la criminalització de qui emigra i de les organitzacions que intenten protegir els seus drets. Si estem conversant al vaixell i al Moll de la Fusta és perquè l'embarcació està bloquejada. Xavier Bertral, cap de comunicació del Club Basket Almeda, va formar part de la missió 43, el març de 2018. El primer cop que el govern italià va aturar el vaixell i el va retenir a Pozzallo (Sicília).

LA MISSIÓ 43

Bertral va ser un membre més de la missió 43 i hi va anar en qualitat de cap de Fotografia del diari *ARA* i amb la seva companya de redacció, Cristina Mas. Van compartir la seva experiència al diari. Moments que semblaven extrems d'una pel·lícula, com la persecució d'uns guardacostes libanesos. Des de llavors, el fotògraf col·labora d'una manera o una altra amb Open Arms.

Feia temps que Bertral tenia al cap crear una samarreta solidària del Club Basket Almeda. La junta directiva ho va veure amb bons ulls des del primer moment. Si no hagués estat per la pandèmia, la idea s'hauria fet realitat molt abans. "Ens va semblar que ara era un moment ideal per proposar-li a Open Arms que els dos equips de 3x3 sots 17 tinguessin una identitat especial i portessin el nom de l'ONG", relata el fotògraf, que és l'autor de les imatges de rescats de la samarreta.

La feina d'Open Arms i l'esport tenen punts en comú, des de la resposta immediata a problemes immediats, passant pel treball en equip o els valors com la unió i la companyonia. "El Club Basket Almeda és una entitat arrelada al territori i amb una mirada àmplia, i veure que se sent identificat amb els nostres valors i comprovar que dos dels seus equips es diuen Open Arms Almeda és un orgull immens. I el vincle és encara més especial,

perquè parteix del Xavier Bertral. Quan pugés al vaixell, difícilment hi baixaràs", reflexiona Lanuza.

La UE Sant Andreu, equip de Segona RFEF, també porta el logo d'Open Arms a la samarreta, i l'ONG és present al Narcís Sala. Marc Gasol i Jordi Villacampa, dues icones del bàsquet, han anat de missió amb Open Arms, a qui Pep Guardiola dona suport des de la distància. Ara mateix, l'equip de l'ONG està format per 30 persones, entre tripulació i oficina.

Cada cop les missions es compliquen més i es gestionen, sobretot, des de terra. Els blo-

"El Basket Almeda té una mirada àmplia i se sent identificat amb els nostres valors"

quejos, les traves administratives i les dificultats financeres són "un continu desgast" per a Open Arms. "Ens ataquen a la línia de flotació. Som una organització molt petita i vulnerable. Moure un vaixell és caríssim", explica la responsable de comunicació de l'ONG.

EL SENEGAL

Més de la meitat de les arribades irregulars a l'Estat procedeixen de l'oest d'Àfrica, i moltes d'aquestes persones són originàries del Senegal. Per això Open Arms, amb

el suport d'organitzacions locals, hi té el projecte de cooperació *Origen*. És una iniciativa per desmuntar la narrativa d'una Europa d'oportunitats i èxit per a tothom, i visibilitzar també els riscos de la ruta migratòria.

ALTERNATIVES REALS

A *Origen* també fan formació digital, i, en alguns casos, acompanyen en projectes d'emprenedoria, per crear alternatives reals a la migració irregular. Perquè, després, aquestes persones puguin decidir "de manera lliure i informada" si volem migrar arriscant la vida, per arribar a una Europa on no tindran les coses gens fàcils.

Als centres educatius, de manera presencial o en línia, ofereixen *Educació per a la llibertat*, un projecte basat en la Carta de Drets Humans i en què es treballa l'empatia i el sentit crític, per combatre el discurs d'odi, la xenofòbia i el racisme. "Volem que els estudiants vegin que tothom té dret a migrar i que tot depèn de la sort que tinguin, del país en què naixis i del passaport que et toqui", adverteix Lanuza.

MARCOS FERNÁNDEZ

Quan baixo del vaixell, conec Marcos Fernández, jugador del 3x3 sots 17 de l'Open Arms Almeda. Està formant-se en socorrisme. "Per a mi és un orgull poder portar Open Arms a la samarreta. M'ha impressionat sentir alguns relats sobre els rescats al Mediterrani", confessa.

Fernández va començar a jugar a bàsquet a Abrera i fa dues temporades que competeix amb l'Almeda. "En aquest club he après a veure aquest esport amb una mirada àmplia, global. T'ensenyen i et formen com a jugador i com a persona", agraeix. El seu equip ha quedat eliminat dels Campionats de Catalunya 3x3.

Serà el grup femení qui disputarà, l'1 de maig, la Final a Quatre dels Campionats de Catalunya 3x3, de Vilafranca del Penedès. Hi lluitarà per classificar-se per competir al Campionat d'Espanya de Cuenca, del 13 al 15 de juny. La samarreta especial —en versió groga i negra— ja està a la venda i la recaptació es destinarà a Open Arms. No hi ha dubte: el compromís del Club Basket Almeda va més enllà de la pista.

No t'ho perdís

Foto: BCN Film Fest

BCN Film Fest 2025

El Festival Internacional de Cinema de Barcelona-Sant Jordi (BCN Film Fest) celebra la seva novena edició del 24 d'abril al 2 de maig als Cinemes Verdi. Compta amb una selecció de 75 pel·lícules del panorama internacional, relacionades amb la literatura i la història. Enguany, la iniciativa vol retre homenatge a l'actor de cinema italià Marcello Mastroianni, amb una retrospectiva dedicada al seu llegat coincidint amb el centenari del seu naixement. Més enllà de la projecció dels films, hi haurà col·loquis amb actors i directors de renom convidats i, com a novetat, l'entrega d'un nou premi.

Famosos

El reconegut cantant italià Eros Ramazzoti (Roma, 1963) ha anunciat que farà parada a Barcelona amb la seva nova gira mundial *Una historia importante*. Farà un únic concert a la capital catalana i serà al Palau Sant Jordi, el 2 de maig del 2026, després de molt de temps sense trepitjar un escenari a la ciutat. Es tracta d'un dels artistes més importants d'Itàlia, escoltat en la gran majoria de països de parla hispana i també d'Europa. Ha venut més de 65 milions de discos arreu del món, fet que el converteix en el músic masculí més escoltat de la història del seu país. Al llarg de la seva impressionant trajectòria, que s'allarga més de 40 anys, Ramazzoti ha creat una extensa discografia amb centenars de cançons, algunes amb altres artistes de renom italians i internacionals, i també ha rebut importants premis musicals, sent un referent de l'estil pop-rock.

La fitxa

QUI ÉS?

EROS RAMAZZOTI

ÉS FAMÓS PER...

Ser un reconegut cantant italià

És l'artista més escoltat i venut de la història d'Itàlia

QUÈ HA FET?

Ha anunciat que actuarà al Palau Sant Jordi

La seva nova gira farà parada a Barcelona el 2 de maig del 2026

A LES XARXES...

Els seus fans celebren la notícia

Hi ha ganes de veure'l després d'anys sense actuar a la ciutat

Llibres

La fugida

Mayka Navarro i Paco Marco

Es tracta d'un thriller que reconstrueix en format de road trip un dels episodis més polèmics de la història recent de Catalunya: el retorn, la reparació i la fugida del president Carles Puigdemont. Amb un format periodístic, l'obra revela què va passar aquell 8 d'agost al cor de Barcelona, desgranant un pla que semblava impossible.

Teatre

Mort d'un comediant

Guillem Clua

Un jove cuidador d'avis comença a treballar a la casa d'un dels actors més respectats i estimats de Catalunya. Totes les normes que se li imposen li acaben fent perdre el cap i interpretar els personatges que l'actor ha fet al llarg de la seva trajectòria. Així aconsegueixen crear una relació cada cop més estreta. Es pot veure al Teatre Romea de Barcelona fins al 25 de maig.

Música

Solilòquia

Clara Peya

La polifacètica pianista i compositora ha presentat aquest nou disc que recull els sentiments que ha tingut al llarg del darrer any. En aquest conjunt de cançons instrumentals inèdites, es reflexiona sobre la soledat que tantes persones travessen, fent una denúncia de l'aïllament social en el qual vivim i parlant de la dificultat de sostenir el temps en soledat.

Pelis i sèries

Parenostre

Manuel Hueriga

Aquest film repassa el llegat polític de Jordi Pujol com a president de la Generalitat (del 1980 al 2003) i com a patriarca d'una família que va concentrar poder i influència durant dècades. *Parenostre* és una història de poder i d'abús de poder, a l'ombra d'una de les figures més importants de la història contemporània de Catalunya, interpretada per Josep Maria Pou.

ESTILS DE VIDA

L'ansietat pel mòbil afecta més a elles

Foto: Freepik

PSIQUIATRIA

Els telèfons mòbils ens han concedit el do de l'omnipresència i una mica de l'omnisciència, però, a canvi, ens provoquen angixa i ansietat. I, efectivament, en això també hi ha un biaix de gènere. Un estudi presentat recentment al Congrés de l'Associació Europea de Psiquiatria denuncia que les dones joves són les que presenten nivells més alts d'ansietat social i temor al judici negatiu a les xarxes.

La recerca, liderada per la universitat romanesa George Emil Palade i avalada per l'associació i el congrés, revela que el gènere és un factor decisiu en les variables més significatives, com ara l'ús excessiu del mòbil, el temps d'ús, el benestar mental, la capacitat per generar emocions i la por envers una percepció negativa per part dels altres. La suma de tots aquests desajustos determina que les dones són més propenses a patir conseqüències psicològiques per l'ús dels *smartphones*.

La conclusió és que la combinació d'un ús més perllongat del mòbil i una vulnerabilitat més gran al judici dels altres augmenta el risc per a les dones. És per això que l'estudi proposa l'aplicació d'estratègies específiques de prevenció i suport.

Les claus .....

ANGOIXA

Diversos estudis sobre la Generació Z vinculen l'ús de telèfons mòbils intel·ligents amb un augment de l'angoixa mental

JUDICI

Les dones joves presenten nivells més alts d'ansietat social i una por més intensa al judici dels altres a les xarxes socials

GÈNERE

El biaix de gènere és evident pel que fa al temps d'ús diari dels *smartphones*, el benestar mental o la regulació emocional

PREVENCIÓ

Un estudi internacional proposa estratègies específiques de prevenció i suport emocional adreçades a les dones

Foto: Freepik

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

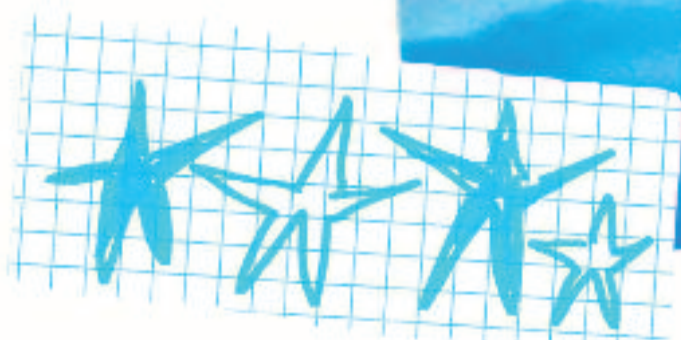
L'Estiu que t'emportes

#Estiuesteu

En Pol i la Marta tornen de l'Estiu és Teu amb un munt d'amistats noves i una samarreta plena de firmes

A les colònies de la "Gene" viuràs un estiu carregat d'experiències que temporraràs per sempre!

Infants i joves de 5 a 16 anys

Reserves a partir del 7 d'abril a gencat.cat/estiuesteu

